សេចក្តីព្រាង

ច្បាប់

ស្តីពី

រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

DRAFT

ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ ១

មាត្រា ១ ._ គោលបំណង ១

មាត្រា២ ._ វិសាលភាព ១

មាត្រា៣ ._ និយមន័យ ១

ជំពូកទី២ ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ១

មាត្រា៤ ._ គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ១

មាត្រា៥ ._ អង្គភាពបរិវត្តកម្មឌីជីថល ១

ជំពូកទី៣ គោលការណ៍ទូទៅ ២

មាត្រា៦ ._ គោលការណ៍ទូទៅ ២

ជំពូកទី៤ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ២

មាត្រា៧ ._ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ២

មាត្រា៨ ._ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលសំខាន់ៗ ២

មាត្រា៩ ._ បណ្តាញដោយឡែករដ្ឋាភិបាល ៣

មាត្រា១០ ._ មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យនិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាល ៣

***មាត្រា១១** ._ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណឌីជីថល ៤*

មាត្រា១២ ._ និហិតដ្ឋានទិន្នន័យជាតិ ៤

មាត្រា១៣ ._ ថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យធំ ៥

***មាត្រា១៤** ._ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធច្រកចេញ-ចូលប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ ៥*

ជំពូកទី៥ សេវាឌីជីថល ៥

មាត្រា១៥ ._ សេវាឌីជីថល ៥

មាត្រា១៦ ._ ថ្នាលសេវារួមរដ្ឋាភិបាល ៥

មាត្រា១៧ ._ ការផ្តល់និងការទទួលបានសេវាឌីជីថល ៦

មាត្រា១៨ ._ ក្របខណ្ឌអន្តរប្រតិបត្តិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា ៦

មាត្រា១៩ ._ ការទូទាត់សងប្រាក់តាមប្រព័ន្ធឌីជីថល ៦

មាត្រា២០ ._ ឈ្មោះដែនរដ្ឋាភិបាល ៦

មាត្រា២១ ._ វេបសាយ និងអ៊ីម៉ែលរដ្ឋាភិបាល ៧

មាត្រា២២ ._ គណនីបណ្តាញសង្គមក្រសួង ស្ថាប័ន ៧

មាត្រា២៣ ._ ដំណើរឆ្ពោះទៅការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ក្រដាស ៧

មាត្រា២៤ ._ ការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋតាមប្រព័ន្ធឌីជីថល ៨

ជំពូកទី៦ អភិបាលកិច្ចទិន្នន័យ ៨

DRAFT

មាត្រា២៥ ._ អភិបាលកិច្ចទិន្នន័យ ៨
មាត្រា២៦ ._ ការប្រមូល រក្សាទុក ផលិតឡើងវិញ ផ្លាស់ប្តូរ ចែកចាយ ឬប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ ៨
មាត្រា២៧ ._ សមាហរណកម្មប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក ៨
មាត្រា២៨ ._ ការចែករំលែកទិន្នន័យ ១០
មាត្រា២៩ ._ ការអោក់សេសទិន្នន័យ ១០
មាត្រា៣០ ._ ទិន្នន័យរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ១០

ជំពូកទី៧ គម្រោង ថវិកា និងមូលនិធិរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ១១

មាត្រា៣១ ._ គម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ១១
មាត្រា៣២ ._ មូលនិធិរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ១១

ជំពូកទី៨ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងសន្ទស្សន៍នៃការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ១១

មាត្រា៣៣ ._ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍និងវិស័យឯកជន ១១
មាត្រា៣៤ ._ សន្ទស្សន៍នៃការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ១១
មាត្រា៣៥ ._ ទិវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ១២

ជំពូកទី៩ ការអនុវត្ត ១២

មាត្រា៣៦ ._ ១២

ជំពូកទី១០ ទោសប្បញ្ញត្តិ ១២

មាត្រា៣៧ ._ ទណ្ឌកម្ម ១២
មាត្រា៣៨ ._ បទល្មើសនៃការមិនប្រើប្រាស់អ៊ីម៉ែលឬវេបសាយរដ្ឋាភិបាល ១២
មាត្រា៣៩ ._ បទល្មើសបង្កើតគណនីបណ្តាញសង្គមក្រសួង ស្ថាប័នឬព័ត៌មានក្លែងក្លាយ ១២
មាត្រា៤០ ._ បទល្មើសនៃការផលិតឡើងវិញទិន្នន័យដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ១២
មាត្រា៤១ ._ បទល្មើសមិនបង់ប្រាក់ដាកពិន័យ ១២
មាត្រា៤២ ._ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ ១៣

ជំពូកទី១១ អន្តរប្បញ្ញត្តិ ១៣

មាត្រា៤៣ ._ ១៣

ជំពូកទី១២ អវសានប្បញ្ញត្តិ ១៣

មាត្រា៤៤ ._ និរាករណ៍ ១៣
មាត្រា៤៥ ._ ១៣

ឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់ស្តីពីរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សទ្ទានុក្រម ១៤

DRAFT

ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ ._ គោលបំណង

ច្បាប់នេះកំណត់អំពីគោលការណ៍ វិធាន និងយន្តការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលតាមរយៈការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍និងព័ត៌មាន ក្នុងគោលបំណងអភិវឌ្ឍសេវាឌីជីថល ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល និងអភិបាលកិច្ចទិន្នន័យ សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលទាំងមូល ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពជីវិតនិងទំនុកចិត្តប្រជាពលរដ្ឋតាមរយៈការបម្រើសេវាសាធារណៈឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរ។

មាត្រា២ ._ វិសាលភាព

ច្បាប់នេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងជនគ្រប់រូបនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិចែងផ្សេងពីនេះ។

មាត្រា៣ ._ និយមន័យ

វាក្យសព្ទសំខាន់ៗដែលប្រើនៅក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវបានកំណត់និយមន័យក្នុងសទ្ទានុក្រមដែលជាឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី២
ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

មាត្រា៤ ._ គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

ត្រូវបានបង្កើតគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ដើម្បីធានានូវប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធផលនៃការបំពេញមុខងារជាសេនាធិការជូនក្រុមប្រឹក្សាជាតិសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមឌីជីថល លើការងារបច្ចេកទេស និងគោលនយោបាយនៅក្នុងការដឹកនាំ សម្របសម្រួល និងជំរុញការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវដឹកនាំដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ និងមានសមាជិកជាតំណាងពីគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។ គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលត្រូវឌីជីថលមានអគ្គលេខាធិការដ្ឋានជាសេនាធិការ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៥ ._ អង្គភាពបរិវត្តកម្មឌីជីថល

ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវបង្កើត អង្គភាពបរិវត្តកម្មឌីជីថល ជាអង្គភាពដែលស្ថិតក្នុងអង្គការលេខនៃរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន។

អង្គភាពបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវបង្កើតដោយអនុលោមតាមអនុក្រឹត្យស្តីពីគោលការណ៍នៃការរៀបចំអង្គភាពបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន។

ជំពូកទី៣
គោលការណ៍ទូទៅ

មាត្រា៦ ._ គោលការណ៍ទូទៅ

ដើម្បីអនុវត្តច្បាប់នេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនិងប្រជាជនត្រូវតែយល់ និងគោរពតាមគោលការណ៍ ដូចខាងក្រោម៖

ក-រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលសំដៅដល់ដំណើរការនិងការអនុវត្តការងារនៃការផ្តល់សេវាឌីជីថល មិនមែនគ្រាន់តែរៀបចំឱ្យប្រព័ន្ធឌីជីថលទេ។

ខ-រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលជំរុញការកសាងពលរដ្ឋឌីជីថលនិងប្រជាធិបតេយ្យឌីជីថល។

គ-សេវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវអាចអាក់សេសបានគ្រប់គ្នា។

ឃ-រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលគឺជាប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលមួយដែលបានធ្វើសមាហរណកម្មនៃប្រព័ន្ធជាច្រើន។

ង-រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវការសុសវែរដែលមានកូដបើកចំហ។

ច-រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវការកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងក្រសួង ស្ថាប័នទាំងអស់ក្នុងអភិក្រម ជវភាពនៃប្រព័ន្ធតួអង្គតែមួយ។

ជំពូកទី៤
ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល

មាត្រា៧ ._ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលសម្រាប់ដំណើរការងាររបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងការផ្តល់សេវាឌីជីថលរបស់រដ្ឋាភិបាល។ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលត្រូវចាត់ទុកជាផ្នែកមួយនៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋដែលត្រូវកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក។

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលអាចជាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋ និង/ឬហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ឯកជន និងជួលប្រើប្រាស់ដោយក្រសួង ស្ថាប័ន។គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៨ ._ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលសំខាន់ៗ

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលសំខាន់ៗដែលកំណត់ដោយច្បាប់នេះ មានជាអាទិ៍៖

ក-បណ្តាញដោយឡែករដ្ឋាភិបាល (Government Private Network)។

ខ-មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាល។

គ-ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណឌីជីថល។

ឃ-និហិតដ្ឋានទិន្នន័យជាតិ។

ង-ថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យធំ។

ច-ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធច្រកចេញ-ចូលប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់។

ឆ-ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលសំខាន់ៗដទៃទៀតដែលកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។

មាត្រា៩ ._ បណ្តាញដោយឡែករដ្ឋាភិបាល

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវគ្រប់គ្រងបណ្តាញដោយឡែករដ្ឋាភិបាល។ បណ្តាញដោយឡែករដ្ឋាភិបាលរួមមាន៖

ក- និហិតដ្ឋានទិន្នន័យជាតិ។

ខ- រាល់ការតភ្ជាប់នៃបណ្តាញរូបវន្ត បណ្តាញនិម្មិត ឬបណ្តាញក្លោដ ដែលប្រតិបត្តិការដោយក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ ឬ ក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍។

គ- ថ្នាលសេវារួមរដ្ឋាភិបាល រួមទាំងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល អ៊ីនធឺណិត និងកម្មវិធីជាសេវា ដែលបង្កើនការតភ្ជាប់បណ្តាញ និងការចែករំលែកទិន្នន័យរវាងក្រសួង ស្ថាប័ន។

ក្រសួង ស្ថាប័នមិនត្រូវប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបណ្តាញផ្សេងទៀតពីបណ្តាញដោយឡែករដ្ឋាភិបាលបានឡើយ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

ក្នុងករណីដែលក្រសួង ស្ថាប័នមានបំណងប្រើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបណ្តាញផ្សេងទៀត ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមកគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

មាត្រា១០ ._ មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យនិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាល

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យនិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីភ្ជាប់បណ្តាញដោយឡែករដ្ឋាភិបាលទៅនឹងសេវាឌីជីថលសម្រាប់ក្រសួង ស្ថាប័ន។ ការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាលត្រូវគិតគូរលើប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ធនធាន ការវិនិយោគ សន្តិសុខសាយប័រ និងធនធានមនុស្សសម្រាប់គ្រប់គ្រង ព្រមទាំងអនុលោមតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាលរួមមាន ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដជួលប្រើដោយរដ្ឋាភិបាល និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដដោយឡែករបស់រដ្ឋាភិបាល។

ក្រសួង ស្ថាប័នដែលមានតម្រូវការប្រើប្រាស់ថ្នាលឌីជីថលច្រើននិងមានធនធានអាចរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាលដោយឡែក ប្រសិនបើចាំបាច់ និងត្រូវគោរពតាមគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការប្រើប្រាស់មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យនិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាល។

ក្រសួង ស្ថាប័នដែលមានតម្រូវការប្រើប្រាស់ថ្នាលឌីជីថលនិងមានធនធានតិចតួចត្រូវប្រើប្រាស់មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យនិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាលដែលបង្កើតដោយក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ ឬមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាលរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាល។ ក្នុងរយៈពេល១ (មួយ) ឆ្នាំគិតចាប់ពីថ្ងៃបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាល ក្រសួង ស្ថាប័នដែលប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដ ដែលមិនមែនជាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាលត្រូវផ្លាស់ទៅ និងធ្វើប្រតិបត្តិការនៅលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាល។ ក្នុងករណីក្រសួង ស្ថាប័ននៅតែបន្តប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

ក្លោងនោះ ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវស្នើសុំការអនុញ្ញាតជាផ្លូវការពីគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលក្នុងរយៈពេល៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃគិតចាប់ពីថ្ងៃបង្កើតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោងរដ្ឋាភិបាល។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការប្រើប្រាស់មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យនិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោងរដ្ឋាភិបាលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា១១ ._ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណឌីជីថល

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណឌីជីថល ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់បុគ្គលធ្វើប្រតិបត្តិការអនឡាញនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណឌីជីថលត្រូវបង្កើតសម្រាប់អាក់សេសទៅសេវាឌីជីថល មានជាអាទិ៍ ការស្នើសុំសេវានិងបង់ថ្លៃសេវាសាធារណៈ សេវាសន្តិសុខសង្គម សេវាប្រៃសណីយ៍ជាតិ ការជាវសេវាទឹក សេវាអគ្គិសនី និងសេវាផ្សេងៗទៀតតាមការសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

បុគ្គលគ្រប់រូបអាចបង្កើតគណនីផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណឌីជីថលមួយ ដើម្បីប្រើប្រាស់សម្រាប់ធ្វើប្រតិបត្តិការអនឡាញនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ បុគ្គលដែលមានបំណង បង្កើតគណនីផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណឌីជីថលត្រូវមានភ្ជាប់នូវឯកសារណាមួយ ដូចខាងក្រោម៖

ក. រូបវន្តបុគ្គល សញ្ជាតិខ្មែរ៖

១.អត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ។

២.លិខិតឆ្លងដែន។

៣.បណ្ណបើកបរ។

៤.ឯកសារអត្រានុកូលដ្ឋានបញ្ជាក់កំណើត។

៥.បណ្ណសមាជិកបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម។

ខ. រូបវន្តបុគ្គលបរទេស៖

១.លិខិតឆ្លងដែន។

គ. នីតិបុគ្គលបង្កើតឡើងស្របតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា៖

១.វិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម។

២.ឯកសារចុះបញ្ជីសមាគម ឬអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។

៣.ឯកសារបញ្ជាក់ការបង្កើតឬការចុះបញ្ជីផ្សេងទៀត ស្របតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ការរៀបចំ ការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណឌីជីថល និងគណនីផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណឌីជីថលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា១២ ._ និហិតដ្ឋានទិន្នន័យជាតិ

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវបង្កើតនិងគ្រប់គ្រងនិហិតដ្ឋានទិន្នន័យជាតិ ដែលមានប្រព័ន្ធសន្តិសុខខ្ពស់ដែលអនុលោមតាមស្តង់ដាអន្តរជាតិ ដើម្បីរក្សា និងបម្រុងទុកទិន្នន័យជាតិ ទិន្នន័យរដ្ឋាភិបាល និងទិន្នន័យក្រសួង ស្ថាប័ន។

ការបង្កើតនិងការគ្រប់គ្រងនិហិតដ្ឋានទិន្នន័យជាតិត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា១៣ ._ ថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យធំ

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យធំ ដែលជាថ្នាលឌីជីថលរដ្ឋាភិបាលមួយប្រើប្រាស់សម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យជាកញ្ចប់ដែលមានទំហំធំ ឬទិន្នន័យធំ។

ការរៀបចំ ការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យធំត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា១៤ ._ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធច្រកចេញ-ចូលប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំផែនការមេសម្រាប់ការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធច្រកចេញ-ចូលប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ថ្នាក់ជាតិ ដែលមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងអន្តរប្រតិបត្តិការដែលមានវិសាលភាពទូលំទូលាយគ្របដណ្តប់លើការទូទាត់សងប្រាក់ឌីជីថលនៅក្នុងគ្រប់វិស័យ និងគ្រប់ទិដ្ឋភាព ដើម្បីធានាឱ្យមានភាពជឿជាក់និងទំនុកចិត្តនៃអន្តរប្រតិបត្តិការ ព្រមទាំងសុវត្ថិភាពនិងប្រសិទ្ធិភាពខ្ពស់នៃប្រព័ន្ធ។

ការរៀបចំ ការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធច្រកចេញ-ចូលប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ថ្នាក់ជាតិត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ជំពូកទី៥
សេវាឌីជីថល

មាត្រា១៥ ._ សេវាឌីជីថល

ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវកំណត់អំពីប្រភេទសេវាឌីជីថលដែលត្រូវផ្តល់តាមរយៈបណ្តាញអ៊ីនធឺណិត ឬតាមរយៈថ្នាលសេវារួមរបស់រដ្ឋាភិបាល។

សេវាឌីជីថល មានជាអាទិ៍៖

ក-ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងដាក់ពាក្យ ចុះបញ្ជី របាយការណ៍ តាមដាន បន្តសុពលភាព វាយតម្លៃ និងទូទាត់ប្រាក់។

ខ-សេវាឌីជីថលពីរដ្ឋាភិបាលដើម្បីប្រជាពលរដ្ឋ (G4C)។

គ-សេវាឌីជីថលពីរដ្ឋាភិបាលទៅធុរកិច្ច (G2B)។

ឃ-សេវាឌីជីថលពីរដ្ឋាភិបាលទៅរដ្ឋាភិបាល (G2G)។

ង-សេវាឌីជីថលផ្សេងទៀតដែលអាចផ្តល់តាមរយៈប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត មានជាអាទិ៍ សេវាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលផាស់ (PaaS) ឬ សាស់ (SaaS)។

មាត្រា១៦ ._ ថ្នាលសេវារួមរដ្ឋាភិបាល

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំថ្នាលសេវារួមរដ្ឋាភិបាលដែលសម្រួលដល់ការប្រមូលផ្តុំសេវាមួយកន្លែង និងផ្តល់អាក់សេសទៅសេវាឌីជីថលដោយរលូនព្រមទាំងគាំទ្រឱ្យក្រសួង ស្ថាប័ន និងភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងការផ្តល់សេវាឌីជីថលរួមគ្នា។

ការរៀបចំ ការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ថ្នាលសេវារួមរដ្ឋាភិបាលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា១៧ ._ ការផ្តល់និងការទទួលបានសេវាឌីជីថល

ក្រសួង ស្ថាប័នដែលផ្តល់សេវាឌីជីថលអាចបំពេញលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ ឬណាមួយ ដូចខាងក្រោម៖

ក- រៀបចំសេវាឱ្យទៅជាសេវាឌីជីថល។

ខ- មានទិន្នន័យ ព័ត៌មាន ឬឯកសារពាក់ព័ន្ធនឹងសេវាក្នុងទម្រង់អេឡិចត្រូនិក។

គ- ប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធមួយ ឬប្រព័ន្ធច្រើន។

ឃ- ប្រើសន្ទានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ)បើកចំហ សន្ទានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ)បិទ សន្ទានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ)កូនកាត់ ដែលសមស្របទៅតាមកាលៈទេសៈ។

ង- ធានាថាការរៀបចំដំណើរការការងារជួយបង្កើនប្រសិទ្ធិភាពនៃការប្រើប្រាស់សេវាឌីជីថល ។

ច- ប្រើប្រាស់ច្រកផ្តល់សេវាផ្សេងៗ ឯកសារនិងភាសា (ភាសានិយាយនិងភាសាសញ្ញា) និងការណែនាំដែលអាចស្តាប់បាន។

ឆ- សម្រួលដល់ជនមានពិការភាព និងប្រជាពលរដ្ឋដែលខ្វះលទ្ធភាពអាក់សេសទៅសេវាឌីជីថល។

ជ- ធានាថាមានប្រព័ន្ធគាំទ្រគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់គ្រប់ប្រភេទ។

ឈ- រក្សានិងជំរុញ សមាហរណកម្ម អន្តរប្រតិបត្តិការ តម្លាភាព និងគណនេយ្យភាពនៃប្រព័ន្ធ។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីស្តង់ដាលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃការផ្តល់ និងការទទួលបានសេវាឌីជីថលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា១៨ ._ ក្របខ័ណ្ឌអន្តរប្រតិបត្តិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជា

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំក្របខ័ណ្ឌអន្តរប្រតិបត្តិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលសម្រាប់ដំណើរការ និងការអនុវត្តការងាររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

ក្របខ័ណ្ឌអន្តរប្រតិបត្តិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជាត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា១៩ ._ ការទូទាត់សងប្រាក់តាមប្រព័ន្ធឌីជីថល

ពន្ធគ្រប់ប្រភេទ ថ្លៃសេវាសាធារណៈ ថ្លៃសេវាទឹក ថ្លៃសេវាអគ្គិសនី ថ្លៃសេវាសំរាម ប្រាក់ផាកពិន័យ និងការទូទាត់សងប្រាក់សម្រាប់សេវាផ្សេងៗទៀតត្រូវទូទាត់សងតាមប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ឌីជីថលដែលកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ឌីជីថល ដើម្បីសម្រួលដល់ការទូទាត់សងប្រាក់តាមប្រព័ន្ធឌីជីថល។

ការរៀបចំ និងការគ្រប់គ្រងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ឌីជីថលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា២០ ._ ឈ្មោះដែនរដ្ឋាភិបាល

ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ត្រូវគ្រប់គ្រងឈ្មោះដែនរដ្ឋាភិបាល (.gov.kh)។ ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវប្រើប្រាស់ឈ្មោះដែនរដ្ឋាភិបាល។

DRAFT

ការគ្រប់គ្រងនិងការប្រើប្រាស់ឈ្មោះដែនរដ្ឋាភិបាល (.gov.kh) ត្រូវអនុលោមតាមអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ឈ្មោះដែនជាតិនៅក្នុងប្រព័ន្ធអ៊ីធឺណិត។

មាត្រា២១ ._ វេបសាយ និងអ៊ីម៉ែលរដ្ឋាភិបាល

ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវប្រើឈ្មោះដែនរដ្ឋាភិបាល (.gov.kh) សម្រាប់វេបសាយផ្លូវការរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន។

ឈ្មោះដែនរដ្ឋាភិបាល (.gov.kh)ត្រូវផ្តល់ជូនក្រសួង ស្ថាប័នដោយឥតគិតថ្លៃ។ ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវបង្កើតវេបសាយដោយខ្លួនឯង ឬ ប្រើប្រាស់ទម្រង់វេបសាយដែលបង្កើតដោយក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍។

ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវប្រើអ៊ីម៉ែលតាមឈ្មោះដែនរដ្ឋាភិបាល (.gov.kh) សម្រាប់អ៊ីម៉ែលផ្លូវការរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន។

បុគ្គលដែលមិនប្រើវេបសាយ និងអ៊ីម៉ែលរដ្ឋាភិបាលសម្រាប់ការងារផ្លូវការរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា៣៨ នៃច្បាប់នេះ។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការប្រើប្រាស់វេបសាយនិងអ៊ីម៉ែលរដ្ឋាភិបាលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា២២ ._ គណនីបណ្តាញសង្គមក្រសួង ស្ថាប័ន

ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ត្រូវគ្រប់គ្រងបញ្ជីគណនីបណ្តាញសង្គមរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន។

ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវជូនដំណឹងដល់ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍អំពីគណនីបណ្តាសង្គមរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលប្រើប្រាស់។

មាតិកាដែលផ្សព្វផ្សាយលើបណ្តាញសង្គមផ្លូវការរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវចាត់ទុកជាព័ត៌មានផ្លូវការរបស់រដ្ឋាភិបាល ហើយត្រូវរក្សាទុកបម្រុងនៅក្នុងនិហិតដ្ឋានទិន្នន័យជាតិ។

បុគ្គលដែលបង្កើតគណនីបណ្តាញសង្គមក្រសួង ស្ថាប័នក្លែងក្លាយ និងផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានក្លែងក្លាយត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា៣៩ នៃច្បាប់នេះ។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការប្រើប្រាស់គណនីបណ្តាញសង្គមរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា២៣ ._ ដំណើរឆ្ពោះទៅការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ក្រដាស

ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវត្រួតពិនិត្យអំពីការប្រើប្រាស់ក្រដាសបច្ចុប្បន្ន និងរៀបចំផែនការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ក្រដាសតាមរយៈការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល។

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំគោលការណ៍ ស្តង់ដា និងលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសនៃការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់ក្រដាស ដោយគិតគូរនូវលក្ខខណ្ឌមួយចំនួន ដូចខាងក្រោម៖

ក- ការប្រើប្រាស់អត្តសញ្ញាណមន្ត្រីរាជការនិងប្រព័ន្ធសុសវែរគ្រប់គ្រងឯកសារ។

ខ- ការដាក់ស្នើឯកសារតាមអេឡិចត្រូនិកសម្រាប់កំណត់ត្រាដែលផ្អែកលើក្រដាស។

គ- ការកាត់បន្ថយការពឹងផ្អែកលើការបោះពុម្ពឯកសារច្រើនពេក។

ឃ- ការប្រើប្រាស់ទម្រង់អេឡិចត្រូនិកនិងអនឡាញ ឬក្លោដរក្សាទុក។

ង- ការកត់ត្រា និងការរាយការណ៍តាមអេឡិចត្រូនិក។

ច- លក្ខខណ្ឌផ្សេងទៀតតាមតម្រូវការរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន។

គោលការណ៍ ស្តង់ដា និងលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសនៃការកាត់បន្ថយក្រដាសត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា២៤ ._ ការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋតាមប្រព័ន្ធឌីជីថល

ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវរៀបចំប្រព័ន្ធនៃការផ្តល់មតិកែលម្អរបស់ប្រជាពលរដ្ឋតាមប្រព័ន្ធឌីជីថល និងដោះស្រាយបណ្តឹងតាមប្រព័ន្ធឌីជីថលផងដែរ។

ការរៀបចំប្រព័ន្ធផ្តល់មតិកែលម្អ និងដោះស្រាយបណ្តឹងតាមប្រព័ន្ធឌីជីថលត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែក។

ជំពូកទី៦
អភិបាលកិច្ចទិន្នន័យ

មាត្រា២៥ ._ អភិបាលកិច្ចទិន្នន័យ

ទិន្នន័យរបស់រដ្ឋាភិបាលត្រូវចាត់ទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ។

ទិន្នន័យដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់នេះត្រូវចាត់ថ្នាក់ជាទិន្នន័យសម្ងាត់បំផុត ទិន្នន័យសម្ងាត់ និងទិន្នន័យបើកចំហ។

ត្រូវបំពាក់មុខងារបន្ថែមដល់គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលឱ្យបំពេញមុខងារដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងទិន្នន័យរដ្ឋាភិបាល។

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីអភិបាលកិច្ច និងផ្តល់ការត្រួតពិនិត្យលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទិន្នន័យ មានជាអាទិ៍ និម្មាបនកម្មទិន្នន័យ បញ្ជិកាទិន្នន័យ អន្តរប្រតិបត្តិការនិងការធ្វើសមាហរណកម្មទិន្នន័យ សន្ទានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ) ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាក្លោដ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដទៃទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងអភិបាលកិច្ចទិន្នន័យ។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីអភិបាលកិច្ចទិន្នន័យត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា២៦ ._ ការប្រមូល រក្សាទុក ផលិតឡើងវិញ ផ្លាស់ប្តូរ ចែកចាយ ឬប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ

ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវប្រមូលនិងរក្សាទុកទិន្នន័យជាទម្រង់អេឡិចត្រូនិកក្នុងឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិកណាមួយដែលមានសមត្ថភាពក្នុងការប្រមូល ធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម និងរក្សាទុកដោយអនុលោមតាមគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការប្រមូលនិងរក្សាទុកទិន្នន័យ។

ការផលិតឡើងវិញ ផ្លាស់ប្តូរ ចែកចាយ ឬប្រើប្រាស់ទិន្នន័យដែលត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ជាទិន្នន័យសម្ងាត់បំផុតត្រូវហាមឃាត់។

ការផលិតឡើងវិញ ផ្លាស់ប្តូរ ចែកចាយ ឬប្រើប្រាស់ទិន្នន័យដែលត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ជាទិន្នន័យសម្ងាត់ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល ឬក្រសួង ស្ថាប័នដែលជាម្ចាស់ទិន្នន័យ។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការប្រមូលនិងរក្សាទុកទិន្នន័យត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា២៧ ._ សមាហរណកម្មប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក

ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការធ្វើសមាហរណកម្មប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការធ្វើសមាហរណកម្មប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិកត្រូវកំណត់ ដូចខាងក្រោម៖

ក- ចំណុចពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់សន្ធានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ) ដើម្បីចែករំលែកទិន្នន័យ សម្រាប់ការផ្តល់សេវាសាធារណៈ។

ខ- លក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃសន្ធានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ) ត្រូវមានលក្ខខណ្ឌ ដូចខាងក្រោម៖

១-ម៉ាស៊ីនអាចបាន។

២-អាក់សេសជាសាធារណៈ។

៣-ស្ថេរភាពនិងអាចពង្រីកបាន។

៤-អាចរកបានដោយក្រសួងស្ថាប័ន។

៥-អាចបំពេញមុខងារលើថ្នាលផ្សេងៗដោយប្រើប្រាស់ពហុភាសា។

៦-មានសង្គតិភាពជាមួយគោលនយោបាយសន្តិសុខសាយប័ររបស់រដ្ឋាភិបាល។

សន្ធានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ) ដែលប្រើដោយក្រសួង ស្ថាប័នដើម្បីឱ្យមានអាក់សេសទៅទិន្នន័យចំហត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌ ដូចខាងក្រោម៖

ក- ត្រូវមានឯកសារត្រឹមត្រូវដែលមានកូដជាគំរូ និងព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្នកអភិវឌ្ឍសុសវែរយកទៅប្រើប្រាស់។

ខ- ត្រូវមានវដ្តនៃការអភិវឌ្ឍសន្ធានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ) សម្រាប់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលជាម្ចាស់។

គ- ត្រូវធានាថាសន្ធានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ) អាចប្រើប្រាស់បានយ៉ាងហោចណាស់បីជំនាន់។

ឃ- ត្រូវមានយន្តការផ្ទៀតផ្ទាត់ការប្រើប្រាស់សន្ធានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ) ដល់ក្រសួង ស្ថាប័នដើម្បីអាចធ្វើអន្តរប្រតិបត្តិការសេវាជាមួយប្រព័ន្ធឯកគណនី (អេសអេសអូ)។

ង- ជំរុញភាពងាយស្រួលនិងតម្លាភាពនៃសមាហរណកម្មនិងអន្តរប្រតិបត្តិការនៃទិន្នន័យ។

ច- ជំរុញសុវត្ថិភាពនិងភាពទុកចិត្តបាននៃការចែករំលែកទិន្នន័យនិងព័ត៌មានដើម្បីផ្តល់សេវាសាធារណៈឌីជីថល។

ឆ- លើកទឹកចិត្តនិងបង្កើតនវានុវត្តន៍។

ជ- ជំរុញស្តង់ដាបើកចំហនៃអន្តរប្រតិបត្តិការសុសវែរក្នុងក្រសួង ស្ថាប័ន។

ឈ- ធានាភាពងាយស្រួលក្នុងការអាក់សេសព័ត៌មានដែលបានប្រមូលដោយក្រសួង ស្ថាប័ន។

ញ- អនុលោមតាមគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការធ្វើសមាហរណកម្មប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក។

ក្រសួង ស្ថាប័នដែលប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធមួយឬច្រើនត្រូវផ្តល់ឱ្យគណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនូវសន្ធានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ) ដែលប្រើប្រាស់ដោយអង្គភាពខ្លួនសម្រាប់ផ្តល់សេវាឌីជីថល។

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវបង្កើតបញ្ជិកាសន្ធានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ) ដែលប្រើប្រាស់ដោយក្រសួង ស្ថាប័ន។

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវកំណត់ស្តង់ដាសន្ធានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ) សម្រាប់កម្រិតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលផ្សេងៗ កម្រិតកម្មវិធី កម្រិតបណ្តាញ និងកម្រិតសេវូបករណ៍ ដើម្បីគ្រប់គ្រងវំហូរនៃទិន្នន័យរបស់រដ្ឋាភិបាល។

DRAFT

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីស្តង់ដាសន្ទានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ) សម្រាប់កម្រិតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល កម្រិតកម្មវិធី កម្រិតបណ្តាញ និងកម្រិតសេវូបករណ៍ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា២៨ ._ ការចែករំលែកទិន្នន័យ

ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវអនុវត្តតាមស្តង់ដា និងលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃការចែករំលែកទិន្នន័យ។

នៅពេលចែករំលែកទិន្នន័យ ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្នដើម្បីធានាថាការចែករំលែកទិន្នន័យត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងទម្រង់ដែលធានាសន្តិសុខ ដោយគ្មានការបំពានទៅលើទិន្នន័យឯកជន ឬគ្មានចំណុចខ្សោយក្នុងការចូលលួចទិន្នន័យ។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការចែករំលែកទិន្នន័យត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា២៩ ._ ការអាក់សេសទិន្នន័យ

ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវគ្រប់គ្រងការអាក់សេសទិន្នន័យស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

បុគ្គលមិនត្រូវអាក់សេសទិន្នន័យដែលរក្សាទុកដោយក្រសួង ស្ថាប័នឡើយ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័ននោះ។

ក្នុងករណីអាក់សេសទៅទិន្នន័យបុគ្គលដែលរក្សាទុកដោយមធ្យោបាយអេឡិចត្រូនិករបស់ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវមានការអនុញ្ញាតក្រសួង ស្ថាប័ន និងការយល់ព្រមពីប្រធានទិន្នន័យ។

បុគ្គលដែលមានបំណងអាក់សេសទិន្នន័យត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅក្រសួង ស្ថាប័ន។

ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវផ្តល់ការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងបញ្ជាក់អំពី ហេតុផល ប្រភេទ ថេរវេលា និងលក្ខខណ្ឌផ្សេងទៀតនៃការអនុញ្ញាតឱ្យអាក់សេសទិន្នន័យ។

បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះមិនហាមឃាត់ ឬដាក់កម្រិតសិទ្ធិបុគ្គលក្នុងការអាក់សេសទៅទិន្នន័យបុគ្គលដែលរក្សាទុកដោយក្រសួង ស្ថាប័នឡើយ។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការស្នើសុំអាក់សេសទិន្នន័យត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា៣០ ._ ទិន្នន័យរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ

ក្រសួង ស្ថាប័នដែលធ្វើប្រតិភូកម្មសេវាសាធារណៈថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវសហការរៀបចំវិធានការសមស្របពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើត ការប្រមូល ការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម ការរក្សាទុក ការធានាសន្តិសុខ ការប្រើប្រាស់ និងការចែករំលែកទិន្នន័យ។

ការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ទិន្ន័យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវអនុលោមតាមគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីអភិបាលកិច្ចទិន្នន័យដែលកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

DRAFT

ជំពូកទី៧
គម្រោង ថវិកា និងមូលនិធិរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

មាត្រា៣១ ._ គម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំផែនការនិងទិសដៅសម្រាប់អនុវត្តគម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល និងស្នើសុំការសម្រេចពីប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល។ ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវចូលរួមរៀបចំគម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលស្របតាមផែនការនិងទិសដៅនៃរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

គម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវកំណត់អាទិភាពគម្រោងរយៈពេលខ្លី មធ្យម និងវែង។ គម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវអនុវត្តតាមឯកសារណែនាំលើពិធីសារ លក្ខណៈបច្ចេកទេស អន្តរប្រតិបត្តិការ សន្តិសុខសាយប័រ និងរូបរាងការរចនាផតថល ជាអាទិ៍ ដើម្បីធានាសង្គតិភាពនៃទិន្នន័យអន្តរប្រតិបត្តិការរវាងប្រព័ន្ធ និងប្រសិទ្ធភាពនៃការផ្តល់សេវាសាធារណៈ។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវកំណត់ និងបែងចែកថវិកាជាតិសម្រាប់គម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលដែលបានទទួលការឯកភាពពីរាជរដ្ឋាភិបាល។ ក្រៅពីថវិកាជាតិ ក្រសួង ស្ថាប័នអាចគៀគរប្រភពធនធានស្របច្បាប់ដើម្បីអនុវត្តគម្រោង តាមរយៈដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ឬជាការវិនិយោគ។

ការគ្រប់គ្រង និងការអនុវត្តគម្រោងរដ្ឋាភិបាលត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

មាត្រា៣២ ._ មូលនិធិរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

មូលនិធិរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ប្រតិបត្តិការគម្រោងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។

ប្រភពនៃមូលនិធិរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវមានប្រភពចេញពីថវិកាជាតិ វិស័យឯកជន ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ អង្គការជាតិ អង្គការអន្តរជាតិ និងប្រភពស្របច្បាប់ផ្សេងទៀត។

ការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់មូលនិធិរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ជំពូកទី៨
កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងសន្ទស្សន៍នៃការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

មាត្រា៣៣ ._ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍និងវិស័យឯកជន

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវពង្រឹងនិងពង្រីកកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ វិស័យឯកជន និងភាគីពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការអភិវឌ្ឍជំនាញឌីជីថល ដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនៅកម្ពុជាស្របតាមនិន្នាការ និងការវិវត្តន៍ជាអន្តរជាតិ។

មាត្រា៣៤ ._ សន្ទស្សន៍នៃការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំការស្ទង់មតិអំពីការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលកម្ពុជានៅរៀងរាល់ ២ (ពីរ) ឆ្នាំម្តង។

ការកសាងរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរួមបញ្ចូលអំពីតួនាទីបញ្ញាសិប្បនិម្មិតផងដែរ ដើម្បីឱ្យស្របនឹងក្របខ័ណ្ឌការអភិវឌ្ឍរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលក្នុងយុគសម័យបញ្ញាសិប្បនិម្មិត។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការប្រើប្រាស់បញ្ញាសិប្បនិម្មិតសម្រាប់រដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

DRAFT

មាត្រា៣៥ ._ ទិវារដ្ឋាភិបាលឌីជីថល

គណៈកម្មាធិការរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលត្រូវរៀបចំវេទិការដ្ឋាភិបាលឌីជីថលយ៉ាងហោចណាស់ម្តងក្នុងមួយឆ្នាំ ដោយសហការជាមួយវិស័យឯកជន ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងភាគីពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីពិភាក្សាអំពីការលើកកម្ពស់ ប្រតិបត្តិការ និងការយល់ដឹងអំពីរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលក៏ដូចជាការផ្តល់សេវាសាធារណៈ។

ជំពូកទី៩
ការអនុវត្ត

មាត្រា៣៦ ._

បន្ទាប់ពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវចេញអនុក្រឹត្យស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនិងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។

ជំពូកទី១០
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៣៧ ._ ទណ្ឌកម្ម

បុគ្គលដែលមិនគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្ម ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី១០ នៃច្បាប់នេះ ដោយពុំទាន់គិតដល់ទណ្ឌកម្មវិន័យរដ្ឋបាលសម្រាប់មន្ត្រីរាជការ និងទោសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត។

មាត្រា៣៨ ._ បទល្មើសនៃការមិនប្រើប្រាស់អ៊ីម៉ែលឬវេបសាយរដ្ឋាភិបាល

ត្រូវផាកពិន័យជាប្រាក់មិនលើសពី ២០០ ០០០ (ពីររយពាន់) រៀល ចំពោះរូបវន្តបុគ្គលម្នាក់ៗដែលបំពានកថាខណ្ឌទី៤ នៃមាត្រា២១ នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា៣៩ ._ បទល្មើសបង្កើតគណនីបណ្តាញសង្គមក្រសួង ស្ថាប័នឬព័ត៌មានក្លែងក្លាយ

ត្រូវផាកពិន័យជាប្រាក់ចំពោះបុគ្គលដែលបំពានបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា២២ នៃច្បាប់នេះ ដូចខាងក្រោម៖

- មិនលើសពី ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន) រៀល ចំពោះរូបវន្តបុគ្គលម្នាក់ៗដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ
- មិនលើសពី ១០០ ០០០ ០០០ (មួយរយលាន) រៀល ចំពោះនីតិបុគ្គលនីមួយៗដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា៤០ ._ បទល្មើសនៃការផលិតឡើងវិញទិន្នន័យដោយគ្មានការអនុញ្ញាត

ត្រូវផាកពិន័យជាប្រាក់ចំពោះបុគ្គលដែលបំពានបទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី២ និងកថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា២៦ នៃច្បាប់នេះ ដូចខាងក្រោម៖

- ចំពោះរូបវន្តបុគ្គលម្នាក់ៗដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ៖
  - មិនលើសពី ២០ ០០០ ០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល សម្រាប់ទិន្នន័យសម្ងាត់បំផុត
  - មិនលើសពី ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន) រៀល សម្រាប់ទិន្នន័យសម្ងាត់។
- ចំពោះនីតិបុគ្គលនីមួយៗដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ៖
  - មិនលើសពី ៥០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល សម្រាប់ទិន្នន័យសម្ងាត់បំផុត
  - មិនលើសពី ១០០ ០០០ ០០០ (មួយរយលាន) រៀល សម្រាប់ទិន្នន័យសម្ងាត់។

មាត្រា៤១ ._ បទល្មើសមិនបង់ប្រាក់ផាកពិន័យ

បុគ្គលដែលត្រូវបានផាកពិន័យជាប្រាក់ ហើយមិនបានបង់ប្រាក់ផាកពិន័យក្នុងរយៈពេលលើសពី៖

ក- ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានលិខិតបង្គាប់ឱ្យបង់ប្រាក់ផាកពិន័យ ត្រូវទទួលការផាកពិន័យជាប្រាក់ពីរដងនៃចំនួនទឹកប្រាក់ផាកពិន័យ ដែលមិនទាន់បានបង់។

DRAFT

ខ-៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានលិខិតបង្គាប់ឱ្យបង់ប្រាក់ផាកពិន័យ ត្រូវទទួលការផាកពិន័យជាប្រាក់បីដងនៃចំនួនទឹកប្រាក់ផាកពិន័យ ដែលមិនទាន់បានបង់។

គ-៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានលិខិតបង្គាប់ឱ្យបង់ប្រាក់ផាកពិន័យ ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីចាត់ការតាមនីតិវិធី។

មាត្រា៤២ ._ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ។

រូបវន្តបុគ្គលដែលនៅតែប្រព្រឹត្តល្មើសដដែល ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៦ (ប្រាំមួយ) ថ្ងៃ ទៅ២ (ពីរ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់មិនលើសពី ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន) រៀល។

នីតិបុគ្គលដែលនៅតែប្រព្រឹត្តបទល្មើសដដែល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់មិនលើសពី ១០០ ០០០ ០០០ (មួយរយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

ជំពូកទី១១
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៤៣ ._

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ត្រូវបន្តមានសុពលភាពរហូតដល់មានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មីមកជំនួសអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

ជំពូកទី១២
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៤៤ ._ និរាករណ៍

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា៤៥ ._

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
អនុម័តនៅថ្ងៃទី.............ខែ...........ឆ្នាំ២០២....
នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី..........នីតិកាលទី៧។
ថ្ងៃ..................ខែ.........ឆ្នាំម្សាញ់ សប្តស័ក ព.ស.២៥៦...
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី..........ខែ............ឆ្នាំ២០២....

ប្រធានរដ្ឋសភា

DRAFT

ឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់ស្តីពីរដ្ឋាភិបាលឌីជីថលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
សទ្ទានុក្រម

១	**ក្រសួង ស្ថាប័ន** Ministries/institutions	សំដៅដល់ក្រសួង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន គណៈកម្មាធិការ ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាធរ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ដែលត្រូវបានបង្កើតដោយច្បាប់ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត ។
២	**គណនីផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណឌីជីថល** Verified digital ID account	សំដៅដល់គណនីឌីជីថលដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលក្នុងពិភពឌីជីថល។
៣	**ដែនរដ្ឋាភិបាល .gov.kh** Government Domain	សំដៅដល់ដែនជាតិកម្រិតទី២ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ក្រសួង ស្ថាប័នទាំងថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ រួមទាំងស្ថានតំណាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅបរទេសផងដែរ។
៤	**ថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យធំ** Bulky data exchange platform	សំដៅដល់ថ្នាលឌីជីថលរដ្ឋាភិបាលដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យជាកញ្ចប់ដែលមានទំហំធំ (bulky data) ឬទិន្នន័យធំ (big data)។
៥	**ថ្នាលសេវារួមរដ្ឋាភិបាល** Government's common systems	សំដៅដល់ថ្នាល់ឌីជីថលរបស់រដ្ឋាភិបាលដែលត្រូវបានអភិវឌ្ឍនិងដំណើរការហើយអាចតភ្ជាប់និងចែករំលែកការប្រើប្រាស់ដល់ក្រសួង ស្ថាប័ន។
៦	**ទិន្នន័យរបស់រដ្ឋាភិបាល** Government data	សំដៅដល់បណ្តុំលេខ អក្សរ និមិត្តសញ្ញា សារ រូបភាព សំឡេង វីដេអូ ព័ត៌មាន ឬ កម្មវិធីអេឡិចត្រូនិក ដែលត្រូវបានរៀបចំក្នុងទម្រង់សមស្របសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងមូលដ្ឋានទិន្នន័យ ឬប្រព័ន្ធ អេឡិចត្រូនិក របស់ក្រសួង ស្ថាប័ននៅក្នុងអង្គនីតិប្រតិបត្តិ។
៧	**ទិន្នន័យសម្ងាត់បំផុត** Top-secret data	សំដៅដល់ទិន្នន័យដែលមានហានិភ័យខ្ពស់ចំពោះរដ្ឋាភិបាល ក្នុងករណីដែលទិន្នន័យត្រូវបានប្រើប្រាស់ លាតត្រដាង កែប្រែ ឬបំផ្លាញចោលដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋាភិបាល ឬក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។ ឧទាហរណ៍៖ ទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធនឹងសន្តិសុខជាតិ ការសម្ងាត់ជាតិ ឬទិន្នន័យសម្ងាត់បំផុតផ្សេងទៀតដែលកំណត់ដោយច្បាប់។

DRAFT

៨	**ទិន្នន័យសម្ងាត់** Confidential data	សំដៅដល់ទិន្នន័យដែលមានហានិភ័យមធ្យមចំពោះរដ្ឋាភិបាល ក្នុងករណីដែលទិន្នន័យត្រូវបានប្រើប្រាស់ លាតត្រដាង កែប្រែ ឬបំផ្លាញចោលដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋាភិបាល ឬក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។ ឧទាហរណ៍៖ ទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការផ្ទៃក្នុងរបស់រដ្ឋាភិបាល ក្រសួង ស្ថាប័ន ឬទិន្នន័យសម្ងាត់ផ្សេងទៀតដែលកំណត់ដោយច្បាប់។
៩	**ទិន្នន័យបើកចំហ** Open data	សំដៅដល់ទិន្នន័យដែលមានហានិភ័យទាប ឬគ្មានហានិភ័យចំពោះរដ្ឋាភិបាល ក្នុងករណីដែលទិន្នន័យត្រូវបានប្រើប្រាស់ លាតត្រដាង កែប្រែ ឬបំផ្លាញចោលដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋាភិបាល ឬក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។ ឧទាហរណ៍៖ ទិន្នន័យថវិកាជាតិ ទិន្នន័យលទ្ធកម្ម ឬ ទិន្នន័យបើកចំហផ្សេងទៀតដែលកំណត់ដោយច្បាប់។
១០	**ទិន្នន័យជាកញ្ចប់ដែលមានទំហំធំ** Bulky data	សំដៅដល់ទិន្នន័យដែលមានឯកសារទំហំធំ (large file size) ដែលពិបាកក្នុងការផ្លាស់ប្តូរ ឬ រក្សាទុក ដូចជា ឯកសាររូបភាពវេជ្ជសាស្ត្រ (Medical image files) ឯកសារខ្សែភាពយន្តដើមមិនទាន់បានកាត់ត (Raw video footage) រូបភាពផ្កាយរណប (satellite images)។
១១	**ទិន្នន័យធំ** Big data	សំដៅដល់ សំណុំទិន្នន័យដែលមានបរិមាណច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ ច្រើនប្រភព ច្រើនប្រភេទ និងមានកំណើនកើនឡើង យ៉ាងឆាប់រហ័ស ដែលតម្រូវឱ្យមានវិធីសាស្ត្រនិង បច្ចេកវិទ្យាពិសេសសម្រាប់គ្រប់គ្រងនិងវិភាគលើ ទិន្នន័យទាំងនោះ សម្រាប់ជាជំនួយដល់ការសម្រេចចិត្ត និងបម្រើផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀត។ ឧទាហរណ៍ ទិន្ន័យលើបណ្តាញសង្គម (Social media feeds) ទិន្នន័យពីឧបករណ៍អាយអូធី (IoT sensor data)។
១២	និហិតដ្ឋានទិន្នន័យជាតិ National data repository	សំដៅដល់កន្លែងឬឃ្លាំងផ្ទុកទិន្នន័យបម្រុងទិន្នន័យជាតិ ឬ ទិន្នន័យរដ្ឋាភិបាល និង/ឬទិន្នន័យក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលមានស្តង់ដានិងសុវត្ថិភាពខ្ពស់ដើម្បីបង្ការការបាត់បង់ទិន្នន័យដោយហេតុការណ៍ណាដែលមិនបានគ្រោងទុក។
១៣	**បច្ចេកវិទ្យាក្លោដ** Cloud technology	សំដៅដល់បច្ចេកវិទ្យាដែលផ្តល់លទ្ធភាពដល់ការប្រើប្រាស់ និង ចែករំលែកធនធានគណនា ធនធានបណ្តាញ ធនធានសម្រាប់ផ្ទុកទិន្នន័យ ធនធានសុសវែរ និង ថ្នាលអភិវឌ្ឍសុសវែរ តាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺ

DRAFT

		ណិតប្រកប ដោយប្រសិទ្ធភាពស្របទៅតាមតម្រូវការ ដោយអ្នក ប្រើប្រាស់មិនចាំបាច់គ្រប់គ្រងធនធានទាំងនេះ ដោយផ្ទាល់។
១៤	**បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល** Digital technology	សំដៅដល់បច្ចេកវិទ្យាដែលប្រើប្រាស់ឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិក ឧបករណ៍ឆ្លាត ប្រព័ន្ធទូរគមនាគមន៍ ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និង ធនធាន គណនា សម្រាប់បង្កើត ផ្ទុក បំប្លែង និង វិភាគទិន្នន័យ។
១៥	**បណ្តាញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដោយឡែករដ្ឋាភិបាល** Government private network	សំដៅដល់បណ្តាញកុំព្យូទ័រ ដែលត្រូវបានរៀបចំដាច់ដោយ ឡែកពីបណ្តាញអ៊ីនធឺណិត សម្រាប់តភ្ជាប់ផ្ទៃក្នុង ក្រសួងស្ថាប័ន ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពនិងបង្កើន ប្រសិទ្ធភាពប្រព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលឌីជីថល។
១៦	**បញ្ជិកាទិន្នន័យ** Data registry	សំដៅដល់ប្រព័ន្ធឌីជីថលកណ្តាលដែលប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រមូល រក្សាទុក គ្រប់គ្រង និងទាញយកទិន្នន័យដែលត្រូវបានរៀបចំតាមវិស័យ ដូចជា ទិន្នន័យទូរគមនាគមន៍ ទិន្នន័យសុខភាព ទិន្នន័យហិរញ្ញវត្ថុ ....។
១៧	**បញ្ញាសិប្បនិម្មិត** Artificial intelligence	សំដៅដល់ជ្រុងមួយនៃវិទ្យាសាស្ត្រកុំព្យូទ័រផ្តោតលើការបង្កើត សុសវែរ កម្មវិធី ឬឧបករណ៍ ដែលមានសមត្ថភាព អាចធ្វើការសម្រេចចិត្ត ដោយខ្លួនឯងបាន ឬធ្វើ សកម្មភាពជំនួសមនុស្សបាន។
១៨	**មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ** Data center	សំដៅដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់ផ្តល់សេវាកម្ម ផ្ទុកទិន្នន័យ និង ធនធានគណនា សម្រាប់ប្រតិបត្តិការប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ។
១៩	**រដ្ឋាភិបាលឌីជីថល** Digital government	សំដៅដល់ដំណើរការនៃការធ្វើទំនើបកម្មលើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងរដ្ឋាភិបាល និង សេវាសាធារណៈតាមរយៈការប្រើប្រាស់នូវបច្ចេកវិទ្យា ឌីជីថល ដូចជាកុំព្យូទ័រ ឧបករណ៍ឆ្លាត និង ប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត សំដៅជួយសម្រួលដល់ការគ្រប់គ្រងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់រដ្ឋ ការសម្រេចចិត្ត និង ការផ្តល់សេវាជូនប្រជាពលរដ្ឋ វិស័យ ឯកជន និង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព គណនេយ្យភាព និង បរិយាបន្នកម្ម ។
២០	**សន្ធានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ)** Application Programming Interface (API)	សំដៅដល់ច្រកចេញ-ចូលនៃទំនាក់ទំនងក្នុងការផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យ រវាងប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានពីរ ឬ ច្រើន ។
២១	**សេវាឌីជីថល** Digital services	សំដៅដល់សេវាដំណើរការដោយអ៊ីនធឺណិតដែលផ្តល់និងអាក់សេស តាមរយៈហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល។

DRAFT

២២	**សេវាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផាស់** Platform as a service (PaaS)	សំដៅដល់ថ្នាលដែលផ្តល់ឧបករណ៍និងសេវាកម្មដល់អ្នកអភិវឌ្ឍ ដើម្បីអភិវឌ្ឍ សាកល្បង និងដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់កម្មវិធី។ ឧទាហរណ៍ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍវេបសាយ (Google App Engine, Microsoft Azure App Services...) សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសន្ទានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ អេភីអាយ (AWS API Gateway....) សម្រាប់ថ្នាលសម្រាប់ការរៀនដោយម៉ាស៊ីន (Google AI Platform...)
២៣	**សេវាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាស់** Software as a service (SaaS)	សំដៅដល់កម្មវិធីសុសវែរពេញលេញដែលផ្តល់តាមរយៈអ៊ីនធឺណិត ឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ចុងក្រោយ។ ឧទាហរណ៍ សម្រាប់អ៊ីម៉ែល (Gmail, Microsoft Outlook...) សម្រាប់ការផ្ទុកឯកសារ (Dropbox, Google Drive...)
២៤	**ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល** Digital infrastructure	សំដៅដល់ឧបករណ៍ ឬយន្តការដែលប្រើប្រាស់ឬអាចបញ្ជូនទិន្នន័យ និងផ្តល់សេវា និងអាចជាខ្សែ ឬ និម្មិត ឬហាដវែរ ឬ សុសវែរដែលមានជាអាទិ៍ - បណ្តាញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដោយឡែករដ្ឋាភិបាល (Government Private Network) - មជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាល - ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណឌីជីថល - និហិតដ្ឋានទិន្នន័យជាតិ - ថ្នាលផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យធំ - ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធច្រកចេញ-ចូលប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់ - ថ្នាលសេវារួមរដ្ឋាភិបាល - ប្រព័ន្ធ - កម្មវិធីសុសវែរ - ប្រព័ន្ធសន្ទានកម្មនៃកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ (អេភីអាយ)និងសមាហរណកម្ម - ឧបករណ៍ភ្ជាប់ចុងក្រោយ - ចំណុចតភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិត - សេវូបករណ៍ ឧបករណ៍ចង្អុលផ្លូវ និងម៉ូដឹម - ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទូរគមនាគមន៍

DRAFT

២៥	**ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដជួលប្រើដោយរដ្ឋាភិបាល** Government leased cloud infrastructure	សំដៅដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមហ៊ុនលក់សេវាក្លោដ (cloud service vendor) ហើយត្រូវបានជួលសម្រាប់ប្រើប្រាស់ដោយរដ្ឋាភិបាល។
២៦	**ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដដោយឡែករបស់រដ្ឋាភិបាល** Government private cloud infrastructure	សំដៅដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋាភិបាល។
២៧	**ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដរដ្ឋាភិបាល** Government cloud infrastructure	សំដៅដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដជួលប្រើដោយរដ្ឋាភិបាល (Government Leased Cloud Infrastructure) និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្លោដដោយឡែករបស់រដ្ឋាភិបាល (Government Private Cloud Infrastructure)។
២៨	**ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអត្តសញ្ញាណឌីជីថល** Digital ID infrastructure	សំដៅដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលសម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណបុគ្គលឬវត្ថុ ដែលអាចជារូបវន្តបុគ្គល នីតិបុគ្គល កម្មវិធី ឬឧបករណ៍ផ្សេងៗ។ អត្តសញ្ញាណឌីជីថលអនុញ្ញាតឱ្យ មានស្វ័យប្រវត្តិកម្មនៃការវាយតម្លៃ និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ អត្តសញ្ញាណអ្នកប្រើប្រាស់ ដែលធ្វើអន្តរកម្មជាមួយ ប្រព័ន្ធឌីជីថល ដោយមិនចាំបាច់មានការផ្ទៀងផ្ទាត់ផ្ទាល់ពីមនុស្ស។
២៩	**ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធច្រកចេញ-ចូលប្រព័ន្ធទូទាត់សងប្រាក់** Payment gateway infrastructure	សំដៅដល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលសម្រាប់បម្រើដល់ការទូទាត់សងប្រាក់លើសេវា សាធារណៈ ការប្រមូលចំណូលសារពើពន្ធ និងចំណូលមិនមែន សារពើពន្ធ ព្រមទាំងធុរកិច្ចឌីជីថលនានា។
៣០	**អន្តរប្រតិបត្តិការ** Interoperability	សំដៅដល់សមត្ថភាពនៃប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានដែលអាចធ្វើសន្ទានកម្មជាមួយគ្នាក្នុងការផ្លាស់ប្តូរ និង ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យដែលជាទូទៅ កើតឡើងដោយស្វ័យប្រវត្តិក្រោមលក្ខខណ្ឌច្បាស់លាស់។

DRAFT